

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

740. An simoniacum quoque sit, dum ex conventione Resignantis vel Resignatarii exprimitur major valor vero, ut obtineatur à Papa reservatio pensionis, aut majoris pensionis super illo beneficio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

beneficio fructus percepit; adeoque expensæ illæ nec per se, nec per accideas conjunguntur spirituali beneficio, vel collationi ejus, quæ nunc fit illi, cui resignatur, ac proinde nullo jure, aut justo titulo possunt repeti ab eo, cui fit resignatio, sed, si petantur, pro ipso beneficio resignato petuntur, quod est aperte simoniacum.

Questio 739. An simoniacum sit, si Resignatarius solvat omnes expensas, quæ in conficiendis expediendisque literis Apostolicis factæ sunt, ita ut solvat etiam eas, quæ à resignante solvenda essent ob fructus, vel certam pensionem ei reservatam?

1. **R**espondeo fore simoniacum, si id faceret ex pacto præcedente tacito vel expresso, ut ei fieret resignatio *Garc. p. 1. c. 3. n. 147. Paris. l. 14. q. 7. n. 9. citans Nav. cons. 5. de simon. & cum eis Azor. cit. c. 27. q. 7.* Et sic utrumque, tam resignantem quam Resignatarium, in foro externo judicari simoniacum, ait *Paris. cit. n. 9.*

2. Limitat hoc ipsum *Azor. loc. cit. & Paris. n. 10.* si Resignatarius tantum, quantum impedit pro resignante in expeditione sua, retineat dein in primo termino solutionis pensionis, siquidem communi usu & consuetudine curiæ, ut inquitur, receptum est, ut quod Resignatarius in expeditione literarum pro resignante solvit in primo termino solutionis pensionis retineat seu detrahat. Et sic *Azor* tenet, excusari utrumque à simonia vi dictæ consuetudinis, si antecedenter de hoc inter eos convenit. Quod ipsum tamen rejicit *Garc. expressè* dicens, esse simoniacum, si de eo præcedente pacto conventum, etiamsi postea tantumdem retineat Resignatarius. Quin & ait, praxin non esse in contrarium, quidquid dicat *Parisius*, sed ut id licite fiat, requiri super hoc, & peti debere beneplacitum Papæ, sic quoque simoniacum esse, ait *ibid.* *Garc. citato* pro hoc *Suar. de relig. tr. 3. l. 4. c. 34. n. 19.* hæc & similia pacta; ut unus compermutantium solvat omnes expensas, vel expedit suis sumptibus Bullas ad utrumque permutantium pertinentes, nisi id ipsum Papæ declaratur, & is desuper consentiat. Item dum gratia & beneplacitum Papæ, ut v. g. expensæ faciendæ in expeditione fierent per solum resignatarium, obrepta ex falsa causâ expressa in supplicatione, puta, quia dictum fuit: *attentâ paupertate resignantis*: præcedente tractatu, fore confidentiam, seu simoniam confidentialem, tradit *Garc. loc. cit. n. 149.* eò quòd, cum dicta gratia sit subreptitia & nulla, negotium remaneat in statu, quo erat ante dictam concessionem, quo considerato constat de pacto illicito prohibito, & confidentiali, quod fuit consummatum, quia expensæ jam factæ, adeoque sequatur commissam confidentiam, non secus, ac ea indubitato commissâ fuisset securo effectu, seu factis expensis non obtentâ dictâ licentiâ faciendâ illas expensas, ut *Paris. de confiden. q. 46.* qui tamen id limitat juxta resolutionem *Rocæ in Aretina confidentia 23. Jan. 1693.* ut non procedat, seu non committatur confidentia, si clausula illa: *attentâ paupertate*: fuisset posita in supplicatione à Revisoribus, in scio resignantis & resignatario.

P. Lauren. Fori Benef. Tom. III.

Questio 740. An igitur pari modo simoniacum sit, dum ex conventionem resignantis & Resignatarii exprimitur major valor vero ad effectum, ut obtineatur à Papa reservatio pensionis, aut majoris pensionis super illo beneficio?

1. **R**espondeo negativè, *Paris. de confiden. q. 41. per* *Rocæ* potissimum n. 8. & ex eo *Garc. p. 11. c. 3. n. 40.* citantes *Nav. cons. 47. & 75. de simon.* Rationem dat *Paris. loc. cit. n. 9. & 10. juncto n. 17.* quòd simonia sit studiosa voluntas emendi, vel vendendi spirituale, vel spirituali annexum; intentio autem in hoc casu resignantis, & resignatarii non sit talis voluntas, sed pure intentio, ut resignatio admittatur cum reservatione dictæ pensionis, nullâ pecuniâ, aut re aliâ pretio aestimabili interveniente. Neque illorum intentio principalis fuit paciscendi in casibus prohibitis super re spirituali, sed ut resignatio admitteretur cum illa reservatione pensionis, & sic absque eo, quòd constitutio pensionis esset pretium renunciationis; neutraq; pars dederit, aut promiserit alteri quicquam in pretium rei spiritualis. Item n. 11. quòd nullibi caveatur in jure, quòd voluntas tacendi aliquid verum, vel exprimeri falsum ad obtinendum beneficium aut pensionem, quo non expresso Papa non concessisset, sit simoniaca; adeoque in præsentè casu resignans & resignatarius judicandi non sint simoniaci; cum pena non habeat locum, nisi in casibus expressis. Vide eundem pluribus dissolventem rationes in oppositum. Idem quoque esse, seu non implicare simoniam, aut confidentiam in aliis similibus casibus, v. g. quoties non fuit expressus verus valor aliorum beneficiorum habitorum per resignatarium, super quibus imposta est pensio pro resignante (quandoque enim non super fructibus beneficii resignati, sed super aliis habitis à resignatario imponitur pensio) ut resignationi consentiret, tradunt *idem. Paris. cit. 41. n. 24. Garc. cit. c. 3. n. 150.*

2. Cur verò potius in casu præcedentis questionis, quam in casu præsentis committatur simonia; hanc dat disparitatem *Garc. loc. cit. n. 150. & 151.* quòd in præsentè casu resignans & resignatarius simpliciter tractent de majore valore exprimendo, ut reservetur pensio inter eos conventa; non autem, quòd pensio sit solvenda à resignatario, non obstante, quòd reservatio sit subreptitia & nulla, & sic non sit conventio de solvenda pensione nulla & invalidè reservata; in casu autem præcedentis *quest.* resignans & resignatarius tractent, ut dictæ expensæ fiant per resignatarium, & ad colorandum hunc tractatum & pactum petunt beneplacitum Papæ, cum dicta clausula: *attentâ paupertate*, cum tamen hæc clausula sit falsa, & sic in effectu expensæ fiant per resignatarium ex pacto; quia non tractant simpliciter de petendo à Papa, quòd solutio expensarum fiat per resignatarium, attentâ paupertate resignantis, sed de expensis faciendis per resignatarium beneplacito Papæ cum dicta causâ falsa.

Questio 741. An simoniacum sit resignare, ut Resignatarius solvat expensas factas à resignante in beneficio jam obtento, v. g. in reparanda Ecclesia, vel domo beneficiarii, in fundis beneficalibus meliorandis?

Hh

1. Respon-